

LYNGSODDEKORET

SYNGER
PÅ

Øster Elkjær Plejecenter

onsdag d. 23. november 2011 kl. 19

PROGRAM:

Fællessang 55: Nu falmer skoven trindt om land

Bjørnen vågner
Fagre Blomst
Til Marie, min trolovede

Fællessang 197: En sømand har sin enegang

Moon River
Musens sang
I Ulkjær mues

Pause

Fællessang 78: Sikken voldsom trængsel og alarm

Nu er det længe siden
Decembersang
Juletræet med sin Pynt

Fællessang 66: Den yndigste rose er funden

Alta Trinita Beata
Canticorum Jubilo
Der er noget i luften

Fællessang 67: Dejlig er jorden

Fællessangene er fra Senior Sangbogen

Adresse: Erritsø Bygade 85

1. fælles-sang: Nu falmer skoven trindt om land

1. Nu falmer skoven trindt om land,
og fuglestemmen daler;
alt flygted storken over strand,
ham følger viltre svaler.

2. Hvor marken bølged nys som guld
med aks og vipper bolde,
der ser man nu kun sorten muld
og stubbene de golde.

3. Men i vor lade, på vor lo,
der har vi nu Guds gaver,
der virksomhed og velstand gro
i tøndemål af traver.

4. Og han, som vokse lod på jord
de gyldne aks og vipper,
han bliver hos os med sit ord,
det ord, som aldrig glipper.

2. fælles-sang: En sømand har sin enegang

1. En sømand har sin enegang
som fange på en ø
Lyt til en simpel enegang
imellem vind og sø!
Det bruser fra den våde vej
i nat og stjernesvær
min tanke går til dig, til dig
Du er mig evig nær!

2. Hvor brænder aftenstjernen hed!
Vi går mod syd og sol.
Og hjemmets stjerne tegn går ned,
med nordens sunkne pol.
Men frydefuld, med meget mod,
og gerne går jeg ej -
thi min forhåbning efterlod
jeg, samt min ro, hos dig!

3. fælles-sang: Sikken voldsom trængsel og alarm

1. Sikken voldsom trængsel og alarm,
det er koldt, og man må gå sig varm.
Lygten tændes klokken fire alt,
det skal være aften med gevalt.
Midt på gaden sælges træer og frugt -
se butikken, hvor den stråler smukt!
Varer kan man få i tusindvis,
tænk Dem bare, under indkøbspris.

2. Pyntet smukt af en usynlig hånd
står nu træet der med lys og bånd.
Døren åbnes, og man strømmer ind,
kredsen sluttet med begejstret sind.
Børnene, de hopper rask af sted,
bedstefader, han er også med;
lad os tage del i deres sang,
brødre, vi var også børn engang.

4. fælles-sang: Den yndigste rose er funden

1. Den yndigste rose er funden,
blandt stiveste torne oprunden,
vor Jesus, den dejligste pøde,
blandt syndige mennesker gro'de.

2. Alt siden vi tabte den ære
Guds billedes frugter at bære,
var verden forvildet og øde,
vi alle i synden bortdøde.

3. Da lod Gud en rose opskyde
og sæden omsider frembryde,
at rense og ganske forsøde
vor slægts den fordærvede grøde.

5. fælles-sang: Dejlig er jorden

1. Dejlig er jorden!
Prægtig er Guds Himmel!
Skøn er sjælens pilgrimsgang!
Gennem de favre
riger på jorden
går vi til Paradis med sang.

5. Ham takker alle vi med sang
for alt, hvad han har givet,
for hvad han vokse lod i vang,
for ordet og for livet.

6. Da over os det hele år
sin fred han lyser gerne,
og efter vinter kommer vår
med sommer, korn og kerne.

7. Og når engang på Herrens bud
vort timeglas udrinder,
en evig sommer hos vor Gud
i Paradis vi finder.

3. Mig vinker mangen yppig kyst
og mangen munter havn.
Et anker griber i mit bryst
det venneløse savn.
Thi hvad er himlen altid blå,
ja vist, balsamisk vejr,
og paradys, med palmer på
når ikke du er nær!

4. Ve alles haves vandringsmand!
Urolig er hans færde,
som tåge, vind og skum på vand
og strøm og skjulte skær.
Men bærer det mod havets bund
så mangen sømands kår
når søen gurgler i min mund
til dig mig tanke går!

3. Juleaften, o, hvor er du sød,
så skal alle folk ha' risengrød;
æbleskiven bliver flittigt vendt,
gåsestegen er til bag'ren sendt.
Bonden sidder tidlig ved sit fad,
sikken Guds velsignelse af mad.
lænkehunden selv får dobbelt sul,
den skal også vide, det er jul.

4. Når man ikke er en doven krop,
står man julemorgen tidlig op.
Klokken kimer, gaden er så glat,
kirken lyser i den stille nat.
Indenfor er sang og festlig fred,
og man føler sig så vel derved,
allerhelst når præk'nen ikke dur
thi så får man sig en lille lur!

4. Al verden nu burde sig fryde,
med salmer mangfoldig udbryde,
men mangen har aldrig fornømmen,
at rosen i verden er kommen.

5. Forhærdede tidsel-gemytter,
så stive som torne og støtter,
hvi holder I eder så ranke
i stoltheds fordærvede tanke!

6. Ak, søger de ydmyge steder,
i støvet for Frelseren græder,
så får I vor Jesus i tale,
thi roserne vokser i dale.

2. Tider skal komme,
tider skal henrulle,
slægt skal følge slægters gang;
aldrig forstummer
tonen fra Himlen
i sjælens glade pilgrimssang.

8. Da høste vi, som fugle nu,
der ikke så og pløje;
da komme aldrig mer i hu
vi jordens strid og møje.

9. For høsten her og høsten hist
vor Gud ske lov og ære,
som ved vor Herre Jesus Krist
vor Fader ville være!

10. Hans Ånd, som alting kan og ved,
i disse korte dage
med tro og håb og kærlighed
til Himlen os ledsage

5. Men når den gule løvetand
ved Sjællands grøfter gror
og fra det lave grønne land
man hører frøers kor;
når pinseløvet bryder frem
de danske svale træer,
og alle fugle vender hjem -
du er mig atter nær!

5. Du, som sendte os den skønne fest,
hvad der båder os, det ved du bedst,
dog har jeg det håb, at før jeg dør
du ej nægter mig en vis favør:
Drej kun universet helt omkring,
vend kun op og ned på alle ting,
jorden med, - thi den er falsk og hul -
rør blot ikke ved min gamle jul

7. Min Jesus! du stedse skal være
mit smykke, min rose, min ære,
de giftige lyster du døder
og korset så liflig forsøder.

8. Lad verden mig alting betage,
lad tornene rive og nage,
lad hjertet kun dåne og briste,
min rose jeg aldrig vil miste!

3. Englene sang den
først for markens hyrder;
skønt fra sjæl til sjæl det lød:
Fred over jorden!
Menneske, fryd dig,
os er en evig frelser fød!